

търа доста уплашило Коломбовы-ты хора. Какво щемъ правимъ ный, думали, ако вѣтъръ-ть духъ постоянно все отъ единъ странж? — Ные щемъ отидемъ доста на далечь, а какъ щемъ ся врънемъ испослѣ назадъ? — Врѣмѧ-то было все хубаво. Прохладный вѣздухъ, ясно-то небе, тихо-то море, всичко было за хубость. Коломбъ, ся радвалъ, дѣ-то му благопріятствовало врѣмѧ-то, нѣ спѣтници-ти му нѣмали неговыи-ть умъ и негово-то мѣжество, за това начнѣли да роптаѣтъ, и скоро бы ся повдигнѣли срѣщу капетана си, ако различни лъжливи явленія на врѣмена не бы пробуждали у моряцы-ты надѣждъ, че брѣгъ-ть е близо. Скоро ся показали по лицѣ-то на море-то толкова много трѣвы, что-то ся глядало като една зелена ливада. Нѣкон отъ тыя трѣвы были отъ рода на оныя, что растѣть по край брѣгове-ты; другы пакъ были така росны и зелены, като да речешь, че на чиcъ-ть ся были отѣли отъ сушнѣ-тѣ. Чисто около кораба приврѣкали птицы, и пакъ летящи рыбы безпрѣстанно прѣскачали отъ едно мѣсто на друго по поврѣхнинѣ-тѣ на море-то. Нѣ сто пятдесятъ дни ся изминѣли откакъ потеглили отъ Испанїж и при всички-ты знакове, че брѣгъ наближава, никакъ вѣгъ ся не виждалъ. Въ срѣдца-та на суевѣрны-ты Коломбовы другары начнѣли да ся вмѣкватъ лоши мыслы, че вражіи свлы нарочно гы залисвали съ та-кыва явленія, какво-то да ся полъгватъ да отиватъ по-нана-прѣдъ за да загынѣтъ. Моряци-ти начнѣли да негодуватъ.

Минжло ся нѣколко дни и морески-ты трѣвы толкова ся умножили, что-то Испанци-ти ся уплашили да не ударять въ нѣкоиж подводнѣ скалѣ. Капитанъ-ть за да размахне тоя страхъ заповѣдалъ да спустятъ да прѣмѣрятъ глѣбочинѣ-тѣ; спустили, а дѣно недостигнѣли. Замайвать ся еще нѣколко дни, брѣгъ пакъ ся не вижда. Коломбова-та дружина начнѣли да выкатъ срѣщу него, събирили ся на купове, и начнѣли горко да ся окайвать, че повѣрили сѫдѣбѣ-тѣ си на единъ напрѣнъ чловѣкъ, кой-то ся лута напусто за да прослави имѧ-то си. Коломбъ прѣдвиджалъ опасность-тѣ, коя-то могла да произлѣзле отъ такыва умове, нѣ все ся прѣтваряиль на вѣсель: Едни отъ тѣхъ успокояваль съ ласкателства, на други обѣщаваль богатства, а строго наказвалъ тія, кои-то съ свое-то тврьдоглавстю прѣпятствуvalи на пѣтуваніе-то. Тои, кой-то прѣвъ бы видѣль землѣ, капитанъ-ть обѣщаль